

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 4. Veræ Ecclesiæ signa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 4. Vera Ecclesie signa.

Prou. 25.
5.

Decem Ec-
clesie signa
1.
Vna.

h Cant. 6.8.

2.
Vera,

3.
Pura.

EX prædictis licebit signa aliqua colligere ad veram Ecclesiam, Dei-
que viui domum agnoscendam. Omni enim dubio procul maximam
consolationem affert, quod simus certi ac securi, vitam nos ducere in ea cō-
gregatione, in qua vitam æternam consequi possimus, iuxta illud Sapien-
tis: *Secura mens, quasi iuge conuiuuiū*. Hoc conuiuuium exhibet nobis ipsa ma-
gnitudo & pulchritudo domus Dei. quemadmodum enim, inspecta ma-
gna quapiam aula siue palatio, conijcimus, eam esse magni alicuius Principis,
qui in suam habitationem expensis proprijs eam construxerit. Ita Ec-
clesiæ magnitudo magnas certasque coniecturas nobis offert, quod sit Do-
mus à Dei Sapientia ad eam inhabitandam ædificata. Ex quo decem hæc si-
gna licet colligere.

PRIMA coniectura siue ratio est, quod vera Dei domus non possit esse
in mundo nisi VNA: quemadmodum etiam est vna in cælo. Propterea e-
nim non dixit Salomon Sapientiam ædificasse sibi domos, *Ded Domum*.
quia non est nisi vna Ecclesia, vna Fides, vnum Baptisma, vnus verus cultus
Dei, creatoris & patris omnium: à quo nō possunt procedere nisi veritates,
& virtutes quæ semper cōiunctæ sint, nec inuicē sibi aduersetur; quæ admo-
dum errores & vitia. vbi autem est vnio, & coniunctio, etiamsi multa sint
membra, vnum solum corpus constituunt. Propterea in Canticis, postquā
præmisisset, in domo Regis Salomonis *b Sexaginta esse reginas, & octoginta
concubinas, & adolescentularum non esse numerum*. de omnibus simul subiicit:
Vna est colūba mea, perfecta mea; idque propterea quod omnes sint vna cha-
ritate coniunctæ: & ideo additur: *vnam esse matris suæ, electam genitrici suæ
cœlesti scilicet Ierusalem: vbi vnio & coniunctio illa erit æterna.*

SECVNDVM signū veræ Ecclesiæ est VERITAS & certitudo infallibi-
lis totius doctrinæ suæ, sui omnino similis in rebus omnibus in diuina Scri-
ptura Testamenti antiqui & noui reuelatis, adimpletis in Nouo Veteris
Prophetijs. Quæ eadem concordia est in quatuor Euangelijs & in reliquis
sacris libris. Ac propterea tota hæc doctrina dicitur esse similis *pani & vi-
no*, quæ ex multis granis frumenti, aut vuis inter se coniunctis conficiun-
tur: ad significandam coniunctionem & connexionem quam habent eius
veritates: ita vt nulla falsitas, nulla contrarietas, aut vitium possit in eis in-
ueniri.

TERTIVM signum est PURITAS & sublimitas diuinæ legis in omni-
bus suis præceptis & consilijs, summè consentientibus cum ipsa ratione:
nulla readmissa, quæ ab ipsa ratione degeneret. quibus præceptis & consi-
lijs perfectissimam intendit amoris vnitionem cum ipso creatore, & omni-
bus

bus

bus proximis: Quam ob causam etiam panis & vini est similis: ad significandum coniunctionem cordium; eorum, qui eius praeceptis obediunt, consiliaque amplectuntur.

Et hinc deducitur **QUARTVM** signum, **PRÆSTANTIA** scilicet virtutum, quas Ecclesia profitetur cum omni perfectione, quam antiqui Philosophi docuerunt, nec tamen fuerunt assecuti; & cum multo adhuc maiori, quam illi non solum assecuti non sunt, sed neque intellexerunt: qualis est cordis humilitas, paupertas spiritus, dilectio inimicorum & similes alia.

QUINTVM signum est præstantissima proportio & **CONVENIENTIA**, quam habent eius Sacramenta ad finem sanctitatis & perfectionis, quam illa profitetur: sola enim **DEI** sapientia adeo stupendam directionem, eiusque exequenda facilitatem adinuenire potuit.

Huc accedit **SEXTVM** signum **SACRIFICIORVM** quæ offert: nam prætermissio cruento sacrificio Christi crucifixi, qui *e Dei virtus est, Deique sapientia* fidelibus, assequentibus admirandam pretiosæ huius oblationis convenientiam & utilitatem: quodnam sacrificium purius, mundius, gloriosius, grauiusque esse potest ipsa sacra Missa? in qua sacerdotes secundum ordinem Melchisedech offerunt **DEO** viuo, non interfectorum animalium carnes; sed panem & vinum; non terrena sed cælestia; in quibus substantia continetur carnis & sanguinis ipsius Agni Dei, qui tollit peccata mundi.

SEPTIMVM signum est præstantia & **SANCTITAS** spiritualium sacrificiorum, quæ obtulit Ecclesia, hodieque offert per Martyres & **SS. Confessores**, qui sanguine suo, vitæque exemplo ac mortificationibus heroicis aperte, certissimeque testantur, domum Dei esse illam, in qua ipsi viuunt; veramque esse Religionem, quam in ea profitentur. Nam absque ipso **DEO**, non potuissent ipsi viribus suis tales facere oblationes.

OCTAVVM signum est **SANCTITAS**, & varietas **STATVVM** & graduum, quos ipsa Ecclesia habet, ad seruiendum & glorificandum ipsum Deum, cum stupenda in eis successione, tali que concordia: in quibus omnibus non desunt, qui impleant eorum perfectionem, etiam si aliqui illorum valde sint heroici, qualis est virginitatis, vitæque religiose status.

NONVM signum est, huius domus generalitas & **VNIVERSITAS**. Nã, cum sit vna tantum, adeo tamen est capax, vt omnes homines admittat, ad se venire volentes, absque vllò nationum discrimine: potius desideret, vt quemadmodum omnes vnã eandemque naturam participant, ita sint vnus eiusdemque gratiæ participes: & vt omnes sint vnum ouile, quemadmodum est vnus pastor.

VTIMVM signum est **PERPETVITAS** & constantia, quam habuit, habet, & vsque ad mundi finem est habitura: ex ijs enim, quæ hæcenus gesta sunt,

4.
Præstans.5.
Efficax.6.
Sacrificio
ornata In-
cruento.
c. 1. Cor. 1.
24.7.
Spiri-
tuali.8.
sancta.9.
Catholica.10.
perpetua.

certissimò conijetur, quod est futurum: siquidem nullæ persecutiones Imperatorum Tyrannorum, aut Hæreticorum efficere hactenus poterunt, vtaliquod ex prædictis signis Ecclesia ipsi defuerit. Nam semper in Ecclesia Romana successerunt sibi hactenus Vicarij Christi & Episcopi alij alijs, cum eadem Sacramentorum & sacrificiorum continuatione, quam ipsi nunc cernimus

d. 3. Reg. 14
Si itaque viua fidei oculis hæc omnia consideremus, obstupescemus procul dubiò plus quam d *Regina Saba, quæ videns domum Salomonis & cibos mensæ eius, & habitacula seruatorum, & orâmes ministrantiû: & quæ holocausta offerrebat in domo Domini, non habebat ultra spiritum. Quare iure potiori licebit vero Salomoni Christo D. N. dicere: Beati viri tui, & beati seruitui, qui stant coram te semper, bonisque hisce fruuntur, quæ diuina tua sapientia illis constituit: beati & illi, qui vocati sunt ad habitandum tecum in tua sancta domo, tibi que in eanocte die que seruiendum.*

CAPVT VIII.

ECCLESIA VIRTUTE DIVINAE VOCATIONIS filios suos generat, quos eadem vocatio facit mysteria fidei firmiter credere, sectas vero contrarias omnino rejicere.

*a Cant. 1. 10
& c. 4. 8. c.
6. 8.*
INTER excellentias Ecclesie Catholice proximo capite insinuatæ plurimum eminet eius fecunditas, qua se in virtute Domini, qui eam fundauit, per orbem totum extendit, atque dilatat: voluit enim ipse eam Matrem esse ac genitricem filiorum, qui DEVM habent Patrem. nec dissentit hæc similitudo à priore, qua eadem Ecclesia appellata est domus DEI: mater enim, est viuadomus filiorum, quos in suis visceribus concipit. Quamobrem in libro Canticorum sapissimè appellat eam Deus a *Sponsam & columbam suam*: sponsam propterea quòd eam sibi Charitatis vnitione coniungat, & per eam filios generet spirituales in esse gratiæ. Nam, vbi DEVS est sponsus, debet desponsatio esse pura, sed non sterilis & infœcunda: Et propterea eam appellat *columbam*, quæ cum naturali sua puritate & pulchritudine maximam coniungit fecunditatem omnium auium domesticarum. Nam singulis ferè mensibus nouos producit pullos: Vt hinc intelligamus, Ecclesiam coniungere similiter cum summa innocentia vitæque sanctitate magnam fecunditatem, plurimos spirituales filios generans, per feruentis suos Concionatores qui sunt *b paradisi arbores, afferentes fructum duodecim, per menses scilicet singulos reddentes fructum suum.* qui filij